

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1848/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Хоџић Ахмет, адвокат из ..., против туженог „БББ“ д.о.о. из ..., кога заступа пуномоћник Анђелка Шакић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2951/18 од 19.11.2018.године, у седници већа одржаној 18.09.2019.године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2951/18 од 19.11.2018.године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2951/18 од 19.11.2018.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П1 79/2017-39 од 18.09.2018.године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана је тужена да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати 160.000,00 динара на име умањења животне активности, износ од 75.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и износ од 75.000,00 динара на име претрпљеног страха, укупно 310.000,00 динара, у случају доцње са затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате. Тужени је обавезан да тужили на име материјалне штете исплати износ од 24.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.01.2017.године и износ од 12.000,00 динара са затезном каматом почев од 27.02.2017.године. Преко досуђеног износа, па до траженог износа на име накнаде нематеријалне штете због умањења животне активности и наружености захтев тужиле је одбијен. Обавезана је тужена да тужили на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 105.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 2951/18 од 19.11.2018. године, жалбу тужене одбио и потврдио пресуду Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П1 79/2017-39 од 18.09.2018.године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује и с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

Чланом 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за примену овог правног института, јер у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, имајући у виду садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Побијане нижестепене пресуде садрже одлуке о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим ставовима Врховног касационог суда по питању накнаде нематеријалне и материјалне штете због повреде на раду, и доприноса тужиље насталој штети, те одговорности туженог, као послодавца, за штету коју је тужилца претрпела због задобијене повреде на раду, због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној. Осим тога, тужени се у ревизији позива на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, из којих разлога се ревизија с позивом на члан 404. став 1. ЗПП не може изјавити.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа дозвољеност ревизије се цени под истим условима као и у имовинско правном спору који се односи на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је суду 20.02.2017. године.

Како се у конкретном случају ради о спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела од 346.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра

по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић